

Prvé čítanie

Jer 33, 14-16

1. Kontext (literárny a dejinný)

Kapitoly Jer 30–33 tvoria stredovú časť Knihy. Zbiehajú sa v nich viaceré motívy nádeje, ktoré sú roztratené v predchádzajúcich častiach plných súdu a kapitoly predkladajú už rozpracovanú tému nádeje. Delia sa na tri časti: Po Knihe útechy (kap. 30–31), nasleduje v kap. 32 opis posledných dní Judska (v r. 587 pred Kr.) s Babylonskou armádou pred bránami Jeruzalema. Jeremiášovo symbolické gesto kúpy poľa v Anatote predznamenáva, že polia budú opäť kúpené v Judskej krajine. Kap. 33 predloží rozšírenú nádej pre Judsko a jeho obnovu. Kapitoly spája 8 x motto *šûb šêbût* „zmena osudu“.

2. Štruktúra / dynamika textu

Kapitolu 33 tvoria dve Jeremiášove orákulá požehnaní – prvé je prísľubom o odpustení a obnove (vv. 1-13) a druhé predpovedá stabilitu i na kráľovskom tróne i v chrámovej bohoslužbe (vv. 14-26). Liturgická stať je úvodom prísľubu budúcej istoty, ktorá bude pozostávať so spoľahlivých vodcov tak politických ako aj náboženských. **Stabilita** nebude pochádzať primárne z produktivity a obchodného úspechu, ale z **kvalitných osôb** – teda z ľudí, ktorí sú kompetentní v správe a oddaní poslaniu. Verše 14-16 odkrývajú, že vodcovia budú stavať na spravodlivosti a práve. Aj Jeruzalem dostane pomenovanie „PÁN – naša spravodlivosť“.

3. Nosné motívy

Komunita, ktorá sa nazýva PÁN je naša spravodlivosť, sa vníma ako vyslobodená, vykúpená a ochraňovaná samotných PÁNOM. Táto komunita sa sama definuje ako taká, ktorá od Boha závisí v spoločnom živote a duchovnom rozvoji: On totiž určuje správne kritériá ako žiť progresívne pre blízku spoločnosť a pozitívne pre každého jej člena. Obnova vôbec a jej realizácia stojí **nie iba na geniálnych vodcoch**, ale aj na ostatných, ktorí hľadajú spoločné dobro. Po katastrofách je nevyhnutné sa pozviechať a skonsolidovať – spoločne. **Obnova spoločenstva**. Vodcovia nehľadajúci obnovu – sú zbytoční.

4. Výzvy a možnosti realizácie

Sústavná snaha a kroky **pre obnovu náboženského a spoločenského života**. Harmonizácia s návrhmi spoločenstva a kompatibilita svojho vnútra so spoločným dobrom.

Druhé čítanie

1Sol 3,12–4,2

1. Kontext

Prvý list Solúnčanom, ktorého autorstvo sa pripisuje apoštolovi Pavlovi, môžeme rozdeliť na dve hlavné časti. Prvá časť zahŕňa v sebe prvé tri kapitoly z ktorých sa dozvedáme aké boli osobné vzťahy apoštola Pavla k Solúnčanom. Druhá časť zahŕňa v sebe štvrtú a piatu kapitolu, v ktorých apoštol dáva Solúnčanom ponaučenia a povzbudení. V druhej kapitole sa dozvedáme o Solúnčanoch v čase založenia ich cirkvi a v tretej kapitole sa dozvedáme o vzťahu Apoštola k Solúnčanom po odchode zo Solúna. Text dnešného liturgického čítania sa nachádza práve na rozhraní dvoch hlavných častí.

2. Štruktúra / dynamika textu

Prvú časť listu možno považovať za naratívne vďakyvzdanie. V závere tretej kapitoly završuje toto vďakyvzdanie slovami povzbudení a dobrorčením, ktorej je zakončené zvolaním „Amen“. Začiatok druhej časti nachádzame v texte liturgického čítania. Druhá časť je typická povzbudeniami, napomínaním a poučovaním Solúnčanov ku kresťanskému životu v súlade s evanjeliovým poslanstvom. Dynamiku a údernosť našej liturgickej state, badať práve v prechode od napomínania k povzbudeniu.

3. Nosné motívy

Hlavný pojem, ktorý sa tu najčastejšie vyskytuje, a tým sa mu preukazuje náležitá dôležitosť je **osoba Ježiša Krista**. Vzhľadom na neho Pavol adresuje Solúnčanom slová povzbudení, ale aj poučení.

Osoba Ježiša je tá, od ktorej Pavol získal všetky príkazy, ktoré s dôverou odovzdáva jednotlivým obciam. Ďalším motívom je pripomenutie **druhého Ježišovho príchodu** so všetkými svojimi svätými.

4. *Výzvy a možnosti realizácie*

Tak ako Pavol a vtedajšie cirkevné obce očakávali druhý Kristov príchod, tak aj my **očakávame Pánovo narodenie**. Toto očakávanie môžeme spojiť s každodennou **úvahou nad Božím prísľubom**.

Evanjelium

Lk 21,25-28.34-36

1. *Kontext*

Udalosti Lukášovho evanjelia sa od 19,28 odohrávajú v Jeruzaleme. Eschatologickú reč, ktorú nachádzame v 21. kapitole, predchádza rozprávanie o Ježišových mesiášskych činoch (19,28-48) a mesiášskom učení (20,1–21,4). Po Eschatologickej reči, Lukáš opisuje v kap. 22–23 vrcholné udalosti – Ježišovo umučenie.

2. *Štruktúra / dynamika textu / stručná dejová osnova*

Z hľadiska štruktúry by sme mohli liturgickú stať rozdeliť na dve časti. Prvá časť, vv. 25-28, má **opisný** charakter – ilustruje čo sa bude diať pri druhom Kristovom príchode. Druhá časť, vv. 34-36, má skôr **imperatívny** charakter. Výnimočné postavenie majú vv. 27-28, pretože opisujú pozitívne posolstvo, ktoré očakával Izraelský národ. Štruktúru liturgickej state evanjelia si môžeme predstaviť ako pomyselný kruh, ktorého stredom sú verše 27-28. Okolo tohto stredu stoja a naň odkazujú ostatné verše evanjelia. Bez tejto nadväznosti by nám Ježišov opis budúcich časov a výzva pre apoštolov k bdeniu nedávali nádej, ktorá mala práve skrze Mesiáša prísť.

3. *Nosné motívy*

Najdôležitejším bodom tohto textu je Ježišovo **zvestovanie o jeho budúcom príchode** vo veľkej sláve. Na tento jeho druhý príchod nadväzujú aj Ježišove **upozornenia pre učeníkov**, ale aj opis budúcich vecí a vyzvanie, aby sa v ten čas vzpriamili a zodvihli hlavy, pretože sa blíži vykúpenie. Text evanjelia nám síce tento čas nepribližuje, avšak vv. 29-33 obsahujú podobenstvo o figovníku. V týchto veršoch Ježiš upresňuje, že keď ľud bude vidieť, že sa dejú veci (čo zvestoval vo vv. 25-26), tak budú vedieť, že čas príchodu je už blízko.

4. *Výzvy a možnosti realizácie*

Slová tohto evanjelia môžeme žiť v adventom období aj tak, že **sa budeme zamýšľať** nad Kristovým vykúpením, ktoré nezačína na kríži ale tým, že sa rozhodol prísť na svet skrze človeka – Máriu.

Obr: *Povolanie vyvolených do neba* (Luca Signorelli, c. 1500)

